

Cataracta unui timp translucid

Gerra Orivera

irumpe în mine o zi oarecare sunt măr cu grădina scindată
garduri vii epiderma ta șopotitoare
adam și eva răsfoiesc în lacrima lutului dimensiunea celestă
atingeri pastelate fibrilează mister
emisferele mele creează alianțe sub ziduri prăbușesc zenituri în talpă
poți să frângi în douăsprezece meridiane nu iscălesc dezertări și compromisuri
dureros oamenii pot să înfigă pintenii în coastele zilei mele pasagere
peste ispite caii galopează cu burțile pline de trădări
jăratec devarsă mosorul țipă când înfășoară nanosecunde în călcâi de achile
cetatea surpă între noi altare ridică văzduhuri credințe
abis botezat în stigmatul efemerului
pierdută alunecă printre buricele spațiului
atentă
pielea ta mă soarbe

escaladează pe șarpe ca pe-o frânghie
muntele plângerii
pocăință unui timp miop
caută semnalul de alarmă să coboare din rădăcină

gara păcii așteaptă cuminte
oaspeți